

stolicam Sedem obsequio conjunctæ, quæ non in recentioribus tantummodo illius Litteris quas die decimâ nonâ Decembris ejusdem elapsi anni, prædictam Cleri Epistolam huc mittens ad nos dedit, in cæteris quoque omnibus conscriptis ab eo præclare innotuerunt, in quibus testari possumus, atque debemus nos semper illius regii animi sensus eos planè deprehendisse, qui maximè decebant Orthodoxum Principem, & verà in Deum Religione, & sincerâ erga Romanam Sedem pietate præditum, eundemque pacis, atque concordie in suis Regnis restituendæ & conservandæ amantissimum. Tanta est profectò in Ecclesia Dei autoritas Apostolicæ Constitutionis quæ incipit *Unigenitus*, eademque sibi tam sinceram venerationem, obsequium & obedientiam ubique vindicat, ut nemo possit, absque salutis æternæ discrimine, à debita erga ipsam subjectione sese subducere, aut eidem ullo modo refragari. Hinc porrò consequitur, ut in ea quæ exorta est controversia, utrum hujusmodi refractariis Sanctissimum Corporis Christi Viaticum expetentibus denegari debeat, sine ulla hæsitazione respondendum sit, quoties prædictæ Constitutioni publicè & notoriè refractarii sint, denegandum eis esse, ex generali nimirum regula, quæ vetat publicum, atque notorium peccatorem ad Eucharisticæ Communionis participationem admitti, sive eam privatim, sive publicè requirat.

Publici autem, atque notorii sunt refractarii in casu de quo agitur quicumque per sententiam à Judice competente prolatam declarati sunt rei, eo nomine quo debitum prædictæ Constitutionis *Unigenitus* venerationem, obsequium & obedientiam contumaciter denegaverint,